

allerlei geforceerde middelen (in het vrije België!) dreigt over te gaan; verre daarvan is het nog in Oud-Nederland, alwaar, bijzondere personen, de armen als rijken, met de Staten-Generaal en den koning wedijveren, om in den nood des vaderlands, door trouwelozen en verraderlijken afval geboren, te worden. Maar zeldzaam is het, dat de bezetting zult gij bij de oproer, welke zich in het land der vrijheid reeds beginnen te vertoonen, en welke uw staatsgebouw van kaartenbladen afreukt omver te blaazen, die de pelgrijs en de vliegende erendragt, de beste en allerbeste voorspellende eensgezindheid, tusschen Vost en onderdaan, bij ons aanschouwen. Den men begint het reeds in te zien, en schijnt onder u reeds te willen transigeren, door te verklaren, dat men den Hollanders niet vijandig is, dat men tegen het Huis van Oranje alleen het gefalen heeft. Ja, een wolf in schaapsvel vecht! wete hij, dat volk en vorst hinfelen, en dat wij sirenenzang en krokodillen tranen weten te apprecieren. En wie zijn het die thans zonden beginnen te verklaren, dat zij den Hollanders geen kwaad hart toedroegen? Het zijn dezelfde, die nog vreesden de Hollanders voor moordenaars, barbaren, onmenschen en wat niet al uitkreejen. Dit zijn wij zoo spoedig niet vergeeten. Wij hebben veel geleerd, maar kunnen nog meer leeren.

Van een opperhoofdige zijde, uit Kalden Kirchen, bij Venlo, wordt ons gemeld, dat het in Holland verspreide gerucht, als of de Nationale Republiek, bij het overgaan der stad aan de Belgen, door het stolkzonden misshandelde zijn geworden, geheel bezijden de waarheid is. Zie hier een beknopt verhaal van het gebeurde, dat men reeds vreesde dat de burgers aligen door den drang der behouding, tot het behouden zijn gedreven werden, wat zij hebben aangezien als een tebaan. (De) stad bestond, op den 10 November, uit ongeveer 4000 man, welke, uit hoofde hunner geringe magt, en de afwezigheid van de dienste, van noodeloosheid waren bevangen.

In den namiddag van gemelden dag, kwamen de generaal *Daine* met de stadsmilitairen, die, zoo men zeide, omtrent 1500 man sterk waren. Na dat de overgave geëischt werd, geweigerd was geworden, hebben de Belgen, nog diezelfde avond, van half acht tot half elf, de stad gebombardeed, hetgeen onder de inwoners veel angst verspreidde, en velen voor hun leven, have en goed in acht namen. Zulks werd nog vergroot door het gerucht, dat de Belgen, als anti-belgisch gezind was ingetrokken, in de stad langere tegenstand, de stad des vreesdruge vreesde, handgemeen en gedurende twee uren zoude geplunderd worden.

Op den 11 November, de morgen ten half acht, het beschieten der stad weder aanving en tot tien ure voortduerde. De Belgen, die de stad bezet, hebben de Belgen, nog diezelfde avond, van half acht tot half elf, de stad gebombardeed, hetgeen onder de inwoners veel angst verspreidde, en velen voor hun leven, have en goed in acht namen. Zulks werd nog vergroot door het gerucht, dat de Belgen, als anti-belgisch gezind was ingetrokken, in de stad langere tegenstand, de stad des vreesdruge vreesde, handgemeen en gedurende twee uren zoude geplunderd worden.

Op den 11 November, de morgen ten half acht, het beschieten der stad weder aanving en tot tien ure voortduerde. De Belgen, die de stad bezet, hebben de Belgen, nog diezelfde avond, van half acht tot half elf, de stad gebombardeed, hetgeen onder de inwoners veel angst verspreidde, en velen voor hun leven, have en goed in acht namen. Zulks werd nog vergroot door het gerucht, dat de Belgen, als anti-belgisch gezind was ingetrokken, in de stad langere tegenstand, de stad des vreesdruge vreesde, handgemeen en gedurende twee uren zoude geplunderd worden.

aanmerken, dat er bij de geheele gebeurtenis niemand het leven heeft verloren, en er slechts twee Belgen, één Hollander en één Pruisser lichtelijk gewond werden, terwijl er van de Belgen twee maanden zijn doodgeschoten geworden.

Wanneer de Belgen, zoo men zeide, zijn uitgerukt geworden, om eenen aanslag op Venlo te ondernemen, dan is zalks alleen door enkele eersuchtigen of postenbejagers geschied, maar geensints het verlangen van de meeste ingezetenen geweest. Wat toch vonden deze daartoe hebben genoopt? Immers wisten zij vooraf zeer wel, dat het overgaan hunner plaats, niet enkel een oogenblikkelijk groot nadeel aan de bewoners berokkende, maar ook, dat derzelver meeste kinderen van bestaan meer dan waarschijnlijk zouden worden, wanneer Venlo van Oud-Nederland afgescheurd bleef. Het plaats dus van Venlo te beschimpen — beklagt het veelmeer! Venlo is van de Hollandische ambtenaren verlost, maar heeft, daar tegen niets, dan Brabandsche of Waalsche ambtenaren en Functionairs gekregen, die de inwoners nauwelijks kunnen verstaan. In stede van de landtaal, worden thans daar alle openlijke zaken in het zuiver fransch verhandeld, en de inhooring, die groote Plezanten en proclamatiën aangeplakt ziet, weet niet, wat daarvan beteekenen. De kleine Hollandische bezetting leefde zonder iemand last in de kaserne, en ontving campagne vivres, welke tegen goed geld door de burgers werden geleverd. Thans heeft Venlo een garnizoen van omtrent 1200 half gekleede Walen en Limburgers, waarvan elk gezeten burger er twee, vier of zes moet huisvesten en voeden, zonder daarvoor schadeloosstelling te bekomen, en om deze troepen te caserneren, zal er eerstdaags een gedwongen vrijwillige levering van fournieuren worden, uitgeschreeven. Venlo is thans van de behasting op het geslacht bevrijd, doch daarentegen van allen toevoer van slagtvee en levensmiddelen, uit Noord-Brabant en Holland verstoken. Deze nieuwe stedelijke regeling is er door het volk verkozene, maar de meesten kiezers zijn de stembriefjes voorgeschreven. Het spreken en schrijven is in dat vrij land in zoo ver geheel vrij, als zulks in den geest der heerschende partij geschiedt; weshalve verscheidene Hollandersche ingezetenen, en gepensioneerden hier in Kalden Kirchen een schuilplaats gezocht hebben, om zich tegen de partijwoede van sommige domme heethoofden te beveiligen. Voor het overgaan der stad was de handel op en van Holland geheel vrij, en meesten zeer levendig. Doch nu, sedert dat oogenblik het de scheepvaart op de Maas geheel stil, de goederenhandel is dood, en de anders zoo levendige expeditie-handel over Venlo is ten eenemale gestremd. Zoo wel de gegoede als arbeidende klasse is daardoor van alle verdienste verstoken, en men ziet den naderenden winter met kommer te ontmoeten.

Dit zijn nu de voordeelen, welke de revolutie aan Venlo heeft opgeleverd, en wij Pruisische onderdanen smeken den Hemel dat hij ons voor zulke zegeningen beware!

P. R. A. N. K. R. 13 K.
Amers, den 10den December.

En onzer dagbladen laat zich op de volgende wijze uit over het (in ons vorig nummer aangekondigde) overlijden van den heer *Benjamin Constant*.

De dood van den heer *Benjamin Constant* zal uw ontzagge-lijk bedrijf, in de toekomst van de Kamer der Afgevaardigden laten. Sedert lang was zijn gezondheid verslakt, en hij leefde, bij wijze van spreken, slechts alleen nog door die soort van betovering van welgezindheid, welke zijn geheele leven door, zijn hartstogt was en aan welke hij alles heeft opgeofferd. Hij kon, op het laatste van zijn leven, niet duden, dat men hem met zijne eigene vroe-ger gelezigde wapenen bestreed. De omwenteling van 1830 voor-afspelde het aanstaande einde van den heer *Constant*, want zulk een einde aan zijne begifteling, zijne laatste klagtoon op de tribune droegen het kenmerk van de diepe grenzen, welke hem overstiepte. Zijn ijue en doordringende leest, zijne uitreikende juistheid van oordeel, hadden hem overigens dikwils op den weg der waarheid gebracht en zetten volstanding zijne redenen eens helder en levendige uitdrukking bij, waarmede hij steeds zijne denkbeelden en de snelheid zijner overtuiging wist te omkleeden.

LEGER VAN AFRIKA.
Amers, den 23sten November 1830.
DAGORDER.

Soldaten,
De vuren van uw bivouac, die, op de toppen van den Atlas, zich op dit oogenblik met het licht der sterren schijnen, te verco-ningen, verkondigen Afrika de overwinning, die gij volvaardigt hebt, op dezelfde dweepzucht en barbaarsche verdedigers te behalen, zoo wel als het lot, dat hen te wachten staat.

Gij hebt als reuzen gestreden en de overwinning is aan u ge-bleven!

De zitting van den 9den December 1830, verzoekt de heer *Benjamin Constant*, dat het congres aan de Hollandische natie zal verkla- ren, dat het de familie van Oranje was en niet de Hollanders die België verfoede, en dat zij (de Belgen) als goede naburen met hen begere te leven.

Soldaten, zij zijt van den stam der dapperen en de waardige
voedsters van die der revolutie en des keizerrijks.

Ontvangt den betuiging de voldoening, achting en genegenheid
van uw generaal en chef.

D. J. L. T. S. G. M. E. A. N. D.
Dresden, den 5den December.

Het ontbinden van de nationale garde dezer stad, gaf oorspronkelijk
aanleiding tot eene onverwachte, echter slechts oogenblikke-
lijke storing der openbare rust. Sommigen zochten met een op-
gevoelig-gescreuw de voortdaring der nationale garde. De op ge-
toeyen publiek gemaakte bekendmaking, bewerkte echter eene al-
gemeene tevredenheid en blijdschap. Naar tijd van dezelve,
sande de nationale garde binnen 48 uren ontwapend, de oproer-
makers streng gestraft, en aan alle, die zich daartegen verzet-
ten (zouden), het optreden in de communale garde -- als een
versteekken -- geweigerd worden.

Keurvorstendom Hesse, den 4 December.

De commissie der landstenden heeft helen arbeid over de
aanstaande staatsregeling, wat de afzonderlijke deelen betreft, ten
ronde gebracht. Na eenige beraadslagingen, zal dit gewichtige werk
aan de goedkeuring van den soeverein worden onderworpen.

Berlijn, den 10den December.

Wegens de poolse zaken, kunnen wij melden, dat op den
10den dezer, alles te Warschau rustig was, dat het papieren geld
op verlangen dadelijk gerealiseerd en de renten der fondsen prompt
betaald werden. De driekleurige fransche vlag, welke in de eerste
dagen van het oproer opgestoken was geweest, was door de witte
vervangen geworden. De prins Lubewski en de landbode Ostrowski
waren den 10den, als afgevaardigden der nieuwe regering, naar
Petersburg in vertrek.

De rijksdag is tegen den 18den December bijeengeroepen.

Ofschoon de Russische edelen de maatregelen van bestuur nemen
voor en in naam van Z. M. den Keizer van Rusland, als Koning
van Polen, meent men, dat zoo er al, een ongelukkig geval van
Rusland heegd wordt, zalke geater dan onnatuurlijk gevolg der
gehaastige tijt zal.

De ongelukkige gebeurtenissen in het koninkrijk Polen, hebben
Z. M. den Koning van Pruisen verscheidene militaire maatregelen
den 10den dezer, mede doen moesten, om mogelijke kwaadwillige
pogingen te verhinderen, en de inwoners tegen invallen van op-
roerige benden te bewaren. In Polen, Oost en West Pruisen, Pom-
meren en Silesien zijn de troepen vermeerderd.

Voor het overige heeft men van de Poolse zaken slechts en-
kele afzonderlijke berichten. Verscheidene pogingen van toenadering
tusschen Z. Keiz. H. den grootvorst Constantijn, en de nieuwe
raad van Administratie zijn er in het werk gesteld, doch te ver-
geefs; ofschoon er gelijktijdig gemeld wordt, dat er den 2den De-
cember des avonds zich vier leden van dezelve naar het hoofd-
kwartier van den grootvorst Constantijn begeven hebben.

Men heeft in Warschau gisteren de volgende gedrukte publicatie
aangeplakt: 1) Z. Keiz. H. verzekert, dat het zijn oogmerk niet
geweest is, om met de onder zijne bevelen staande troepen de stad
aan te grijpen. Zouden de wandelingen weder beginnen, zoo
moest dit 48 uren van te voren bekend gemaakt worden; 2) Z.
Keiz. H. wil het gebaarde aan Z. M. den Keizer ter vergeving en
vergeting aanbieden; 3) Z. Keiz. H. verzekert, dat het Lithausche
korps geen bevel gegeven te hebben, om het koninkrijk Polen bin-
nen te rukken; 4) de gevraagd en zullen vrij gegeven worden. Het
regiment Russische infanterie, eenige detachementen poolse in-
fanterie en verscheidene stukken geschut, die tot nu toe bij den
grootvorst Constantijn waren, zijn reeds naar Warschau
terug gegaan, terwijl Z. Keiz. H. zich gisteren morgen te 11
uren, aan de spits der russische troepen, royer Gora, naar Brzes-
k-Eldwag in beweging heeft gesteld. De openbare rust is te War-
schau door de Nationale garde weder hersteld, en de woningen der
drie afgevaardigden konsuls zijn door schildwachten beschermd.
Ook in Warschau heeft een oproer uitgebarsten zijn. De Kozakken
aan de granaat kogelen ontwapend en de kommandant der stad
gearresteerd zijn geworden. Onverwachts bevond zich aldaar een
niet-on aanzienlijk aantal Poolse edellieden te zamen.

Handelruiven van Berlijn, die Warschau afgekomen, melden,
dat in die stad den 4den dezer schikkelijk de grootste rust heerschte.
De werkzaamheden der bank waren weder begonnen, en de bank-
biljetten werden even als van vóór dezer gebedorend. De
afdeelingen Russische kooplieden, die door den grootvorst Constantijn
vrijgelaten zijn, deden in het openbaar den eed van trouw ter-
wijl van 15 tot 45 jaren, de gansche mannelijke bevolking van het
tegenwoordig koninkrijk Polen, achter daartoe begrepen de vrede

ger in Rusland ingelijde provincien, tot de wapenen geroepen is.
De generaal Gortchakoff, heeft het opperbevel over het leger met
eene onbepaalde volmagt bekomen. In den raad van administratie
heeft eene verandering plaats gehad, echter is de graaf Adam
Gustorjinski aan het hoofd er van gebleven.

W. I. S. E. A. R. T. A. N. D.
Aarhus, den 7den November.

De gewapende standstill heeft zonder aanmerkelijk deucht bisteren
voortgeduurd. Wij hebben wel de gansche stad volmen-
schen, maar slechts tot nu toe geen inbreuk op de persoonlijke veilig-
heid en de eigendommen plaats gehad. De aanvoorders
geven zich alle moeite, om de rust en orde te behouden.
Over het staatkundig resultaat is nog niets beslist en het schijnt
dat de hoorden zelve nog onzeker van hun deel zijn. Alleen door
plotselinge staking van allen tegenstand is onze stad voor groote
ongelukken bewaard gebleven. Hebben avond zal het beslist wor-
den, of de regering, met welke men onderhandelt, geheel on-
wilskend is. De aanvoorders zijn in het bezit van alle
materiele staatskrachten; op dit oogenblik trekken er troepen uit,
om het laatste punt, de vest van Aarhus te bezetten.

Men geeft in de fransche bladen de vrees te kennen, dat het
Luxemburgsche vraagstuk, langs den weg van wederkerige toege-
vendheid niet opgelost wordende, het teeken tot eenen algeme-
nen oorlog zoude zijn. Deze vrees schijnt werkelijk ongegrond
en kan slechts op bene verkeerde beschouwing van de toedragt
der zaken berusten. Het teedere punt van tusschen beide koning-
in vreemde zaken komt hier in het geheel niet in aanmerking
want, wanneer slechts niemand aan het duitisch verbond het regt
ontzegt, om in zijn eigen huis rust en orde te bewaren en van
zijn huisselijk regt, in geval van nood, tegen vreemde indringers ge-
bruik te maken, zoo zal de nitoeffening van dit regt wel tot geene
stoornis des vrees van buiten aanleiding kunnen geven. Dat de
Belgische dagbladen het overeenkomstig hun belang oordeelen, om
door altijd nieuwe sophismen den overtuiging te brengen, zal
niemand bevreemden, maar ook niemand misleiden. Een artikel in
den *Courrier des Pays-Bas* van 30 November geeft van die poging een
nieuw bewijs. Het is de eerste en de laatste hoop is, ook de laatste
maal, dat hij de Luxemburgsche zaak, met betrekking tot het
duitsch verbond en dezelfde regt van aanspraak behandelt. Gesteld,
vraagt hij, dat Luxemburg een van België gescheiden staat uitmaakt,
zoude dan het duitisch verbond, zonder schending van het regt
der volken, gewapenderhand tusschen beide koningen treden.
Gewis, men meent hij, Gewis is het eenige juiste antwoord.
Die grondwettige bepaling van het duitisch verbond (Art. I van de
Weener bealuits-act) is: »reeflijke verediging der Duitische Vorsten
en vrije steden, tot bewaring der onafhankelijkheid en
onschendbaarheid, hunner in het verbond begreene Staten
en tot behoud der, en nitwendige zekerheid van Duitschland»
zoude alleen reeds geoegezaam zijn om het volle regt van de
en om alle gronden, daar te stooten, waarop zijn niet veron-
wen misgesproken, neer berust. Zonder de diepste onkunde of mis-
kenning van het wezen en de grondwet van het Duitisch ver-
bond, waarin de inhoud van zijne regten en pligten en de
snoer zijner handelingen uitgesproken is, zoude het mogelijk
onmogelijk aan te nemen worden, en er geen in gang vinden. De
stellig van den *Courrier*: de mogendheden, onder teekenaars van de
Weener congres acte, konden aan den Koning der Nederlanden
zijne nieuwe bezitting slechts tegen aanvallen van buiten, maar
niet tegen revolutien van binnen garanderen, zoo min als eenige
maakt hem eenen waarborg aan de hand gegeven heeft, tegen be-
wegingen van binnen, welke voor de ruiling der Vorstendommen
Nassau-Dillenburg enz. hadden kunnen verontzusten; deze stelling
kan geheel en al omkeeren. Even, zoo als de Keizer voorheen
daar was, om de rust te Dillenburg, en waar het elders in het
rijk veruischt werd, te onderhouden, even zoo is het Verbond de
daartoe geoegepene maat, op welke hulp elk lid aanspraak maken
mag, wanneer het de oppermagt in den eigen staat verliest,
ziet, en aan hetzelfde de krachten tot herstel ontzeken. Het
tusschen beide koningen, dat de vrede zal gebedorend geden
wil af, maar de vrede zal gebedorend geden ontsinnam kan ge-
en moet, overeenkomstig zijne grondwet (Weener bealuits-act
25 en 26), door hem verleend worden. Waartoe was het Verbond
dan in het algemeen gemaakt en waartoe had de eerste Pansche
vrede reeds bepaald, dat de staten van Duitschland onafhan-
lijk, en door een federatief verbond vereenigd zouden zijn,
wanneer de Duitische natie door dezen band met de eenheid en
kracht, dieer waarborg zoude tegen aanvallen van buiten als

